

23. 02. 2014. –
07. Ned./god

Kroz ovaj tjedan slavimo:

- **Ponedjeljak:** - Sv. Modest iz Trieria, Montan
- **Utorak:** - Sv. Donat, Berislav, Hrvoje
- **Srijeda:** - Sv. Aleksandar, Aleksa, Sandra
- **Četvrtak:** - Sv. Gabrijel od Žalosne Gospe
- **Petak:** - Sv. Roman, Bogoljub, Vikica
- **Subota:** - Sv. Albin, Jadranko, Hadrijan

M I S E S U:

Cesarica : 9 sati : + Anka Vrban

L. Šugarje: 11 sati : + Mate, Ana, Niko i
Marijana Devčić

Prizna-sv. Ivan 12 sati : Marica Matijević, pl.
djeca s obitelji

Poslužite se vjerskim tiskom na stoliću.

Glas Koncila – u njemu možete pročitati:

- Je li u Hrvatskoj istina poželjna;
- Uštedite, ali na čiju štetu;
- Znamo li mi doista da nas Bog ljubi?
- Proslavljen Svjetski dan braka.
- Caritas se skrbi za obitelji pogođene poplavama

Krizmanici ne zaboravite vjeronauk je prema
dogovoru nedjeljom nakon župske mise.

Izdaje: Župa sv. Karla Boromejskog, Karlobag
Župnik: fra Josip Grivić
Župni vikar.: fra Zlatko Šafarić

MISNE NAKANE KROZ OVAJ TJEDAN:

23. 02. 2014. –
07. Ned./god

Karlobag: 10 sati - Za narod (pro populo)

Ponedjeljak, 24. VELJAČE

17, sati Rozalija Devčić

Utorak, 25. VELJAČE

17,00 sati +

Srijeda, 26. VELJAČE

17,00 sati

Četvrtak 27. VELJAČE

17,00 sati: +

Petak, 28. VELJAČE

17,00sati: +

Subota, 01. OŽUJKA

17,00 sati + Nikola Tomljenović

02. 03.2014. –

08. Ned./god

Cesarica : 9 sati : Ivka i Joakim

Karlobag: 10 sati - Pro populo

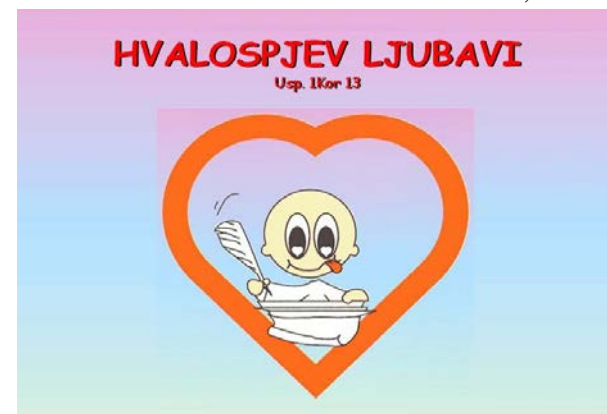
L. Šugarje: 11 sati: Kuzman Milka (Maša) i
Joso Zubčić

Prizna-sv. Ante 12 sati : Nikola Bajčić

23. 02. 2014.

God. IV., br. 121.

Kad bih sve jezike ljudske govorio i anđeoske, a ljubavi ne bih imao, bio bih mjed što ječi ili cimbal što zveči. Kad bih imao dar prorokovanja i znao sva otajstva i sve spoznanje; i kad bih imao svu vjeru da bih i gore premještao, a ljubavi ne bih imao - ništa sam! I kad bih razdao sav svoj imutak i kad bih predao tijelo svoje da se sažeže, a ljubavi ne bih imao - ništa mi ne bi koristilo.

Ljubav je velikodušna, dobrotiva je ljubav, ne zavidi, ljubav se ne hvasta, ne nadima se; nije nepristojna, ne traži svoje, nije razdražljiva, ne pamti zlo; ne raduje se nepravdi, a raduje se istini; sve pokriva, sve vjeruje, svemu se nada, sve podnosi. Doista, sada gledamo kroza zrcalo, u zagonetki, a tada - licem u lice! Sada spoznajem djelomično, a tada ću spoznati savršeno, kao što sam i spoznat! A sada: ostaju vjera, ufanje i ljubav - to troje - ali najveća je među njima ljubav.

ZA BLAGOSLOV MOJE OBITELJI

(15. nastavak)

Vjernik se moli Bogu:

svako jutro i svaku večer;
prije i poslije jela;
kod službe Božje;
kad crkveno zvono poziva
na molitvu;
u nevolji i napasti;
u svakom važnijem poslu.

1. Nemoj kasniti! Pođi na vrijeme, dođi na vrijeme!
2. Ne zaustavljaj se na ulazu u crkvu! Dođi bliže oltaru!
3. Slušaj pažljivo riječ Božju koja se naviješta!
4. Pomno prati i odgovaraj svećeniku s ostalim vjerni ima molitve za narod!
5. Pjevaj! Pobožna pjesma jest dvostruka molitva! Pjevaj glasom, pjevaj srcem, pjevaj dušom!
6. Poštuj šutnju! U vrijeme šutnje razmatraj, klanjaj se, zahvaljuj u što većoj sabranosti!
7. Gledaj na oltar, ne ogledavaj se, prati što se događa na oltaru!
8. Tu si pred Bogom. Gospodin te vidi u dno duše! Kod podizanja, po mogućnosti, kleči!
9. Primi svetu pričest ako imaš za to uvjete, odnosno ako si pripravan, tj. čist od teškoga grijeha i jedan sat natašte!
10. Misli i na druge, moli za one koji nisu prisutni.

Sveti Gabrijel od Žalosne Gospe

(San Gabriele dell'Addolorata), talijanski redovnik pasionist. Rodio se 1. ožujka 1838. u Assisiju (Umbrija) kao Francesco Possenti, jedanaesto od trinaestoro djece pobožnih roditelja. Od treće godine obitelj je živjela u Spoletu. Ostao je bez majke u četvrtoj godini života, a školovao se u Spoletu, kod redovnika Kršćanske braće i isusovaca. Kao mladić bio je kicoš, vrlo nestašan, omiljen u društvu, na glasu kao udvarač, odličan plesač, redoviti posjetitelj kazališta i strastveni lovac. Nakon niza tragičnih događaja u njegovoj obitelji i svog čudesnog ozdravljenja, u devetnaestoj godini, 1856, stupio je u red pasionista svetog Pavla od Križa u Morrovalleu (Marche), a sljedeće godine položio zavjete. Nakon novicijata dobio je redovničko ime Gabrijel od Žalosne Gospe. Živio je tiho i samozatajno, najčešće predan dubokoj molitvi, a iznad svega pobožnosti prema Mariji i razmatranju njezinih žalosti zbog Isusovih muka.

Studirao je s velikim uspjehom filozofiju u gradiću Isola del Gran Sasso d'Italia (Abruzzo), iako je obolio od tuberkuloze. Bolest je podnosio spokojno i radosno, a svojim kolegama predstavljao trajnu inspiraciju i čvrstu moralnu podršku. Preminuo je u 24. godini, 27. veljače 1862, sa smiješkom na licu i sličicom Marije Žalosne u ruci. Po riječima svjedoka u trenutku smrti ugledao je Mariju, pozdravio ju ispruženim rukama, a lice mu je postalo razdragano i nadnaravno sjajno. Pripisuju mu se mnoga čuda, a njegov grob mjesto je hodočašća brojnih vjernika. Blaženim ga je proglasio 1908. papa Pio X, a svetim 1920. papa Benedikt XV. Zaštitnik je pokrajine Abruzzo, katoličke mladeži, klerika, sjemeništara i studenata te mnogih župa i crkava diljem Italije i svijeta.

... i dobro je dok molimo 'Gospodine umnoži nam vjeru.' Da, umnoži našu vjeru. Ali vjera bez djela je mrtva, kao reče sv. Jakov, apostol.

Vjera je dar Božji, i dobro reče u svom govoru o. Bernardin Škrivanić, kapucin prigodom gradnje naše crkve Gospe Lurdske u Rijeci 1904. godine:

"Narod, koji nema Vjere, koji ne vjeruje u Boga - vjeruje u pijančevanje, vjeruje u zabave, i više: «Panem et Circenses! Kruha i zabave!» — Vjera rasvjetljuje razum, daje "život; vjera je onaj mirisavi cvijet, koji veseli, spašava i ulijeva srčanost, a materijalizam je troskot, koji zapliće — materijalizam isključuje heroizam, a uključuje egoizam! "